Vestea cea bună conform Marcu

1 Începutul Veștii Bune a lui Iisus Hristos, Fiul
lui Dumnezeu.
2 După cum este scris în profeți,
“Iată, trimit pe mesagerul Meu înaintea feței
tale,
care îți va pregăti calea înaintea ta:
3 glasul cuiva care strigă în pustiu,
'Pregătiți calea Domnului!
Fă-i cărările drepte!”
4 Ioan a venit să boteze în pustie și să
propovăduiască botezul pocăinței pentru
iertarea păcatelor.
5 Tot ținutul Iudeii și toți cei din Ierusalim au
ieșit la el. Au fost botezați de el în râul Iordan,
mărturisindu-și păcatele.
6 Ioan era îmbrăcat cu păr de cămilă și avea o
curea de piele la brâu. El mânca lăcuste și miere
sălbatică.
7 El propovăduia, spunând: “După mine vine
cel care este mai puternic decât mine, a cărui
șnur al sandalelor nu sunt vrednic să mă aplec
și să îl desfac.
8 Eu v-am botezat în apă, dar el vă va boteza
în Duhul Sfânt.”
9 În zilele acelea, Isus a venit din Nazaret din
Galileea și a fost botezat de Ioan în Iordan.

10 Imediat ce a ieșit din apă, a văzut cerurile
despărțindu-se și Duhul Sfânt coborând peste el
ca un porumbel.
11 Un glas a venit din cer: "Tu ești Fiul Meu
preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea."
12 Și îndată Duhul Sfânt l-a izgonit în pustiu.
13 Acolo, în pustiu, a stat patruzeci de zile,
ispitit de Satana. Era cu animalele sălbatice; și
îngerii îi slujeau.
14 După ce Ioan a fost luat în temniță, Isus a
venit în Galileea, propovăduind vestea cea bună
a Împărăției lui Dumnezeu,
15 și zicând: "Timpul s-a împlinit și Împărăția
lui Dumnezeu este aproape! Pocăiți-vă și credeți
în Vestea cea Bună!".
16 Trecând pe malul mării Galileii, a văzut
pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, care
aruncau o plasă în mare, căci erau pescari.
17 Isus le-a zis: "Veniți după Mine și vă voi face
pescari de oameni".
18 Și îndată și-au lăsat plasele și au mers după
El.
19 Și, mergând puțin mai departe de acolo, a
văzut pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe fratele său
Ioan, care erau și ei în corabie și reparau plasele.
20 Imediat i-a chemat, iar ei au lăsat pe tatăl
lor, Zebedei, în barcă, cu slujitorii angajați, și au
mers după el.
21 S-au dus în Capernaum, și îndată, în ziua de
Sabat, a intrat în sinagogă și învăța.
22 Ei erau uimiți de învățătura lui, pentru că îi
învăța ca având autoritate, și nu ca pe cărturari.

23 Îndată s-a găsit în sinagoga lor un om cu un
duh necurat și a strigat, zicând:
24 “Ha! Ce avem noi de-a face cu tine, Isus,
Nazarineanule? Ai venit să ne distrugi? Eu știu
cine ești: Sfântul lui Dumnezeu!”.
25 Isus l-a mustrat și i-a zis: “Taci și ieși din
el!”
26 Și duhul necurat a ieșit din el, care-l zguduia
și striga cu glas tare.
27 Toți erau uimiți, așa că se întrebau între ei
și ziceau: “Ce este aceasta? O învățătură nouă?
Pentru că el poruncește cu autoritate chiar și
duhurilor necurate, iar acestea îl ascultă!”
28 Imediat, vestea despre el s-a răspândit
pretutindeni în toată regiunea Galileii și în
împrejurimile ei.
29 Și îndată ce au ieșit din sinagogă, au intrat
în casa lui Simon și Andrei, cu Iacov și Ioan.
30 Mama soției lui Simon zăcea bolnavă de
febră și îndată i-au povestit despre ea.
31 El a venit, a luat-o de mână și a ridicat-o.
Febra a lăsat-o imediat și ea le-a slujit.
32 Seara, când a apus soarele, au adus la El pe
toți cei bolnavi și pe cei posedați de demoni.
33 Toată cetatea era adunată la ușă.
34 El a vindecat pe mulți bolnavi de diferite
boli și a izgonit mulți demoni. Nu le permitea
demonilor să vorbească, pentru că îl cunoșteau.
35 Dis-de-dimineață, pe când era încă
întuneric, s-a sculat și a ieșit afară, s-a dus
într-un loc pustiu și s-a rugat acolo.
36 Simon și cei care erau cu el l-au căutat.

37 L-au găsit și i-au spus: “Toată lumea te
caută.”
38 Și le-a zis: “Să mergem în altă parte, în
cetățile vecine, ca să propovăduiesc și acolo, căci
pentru aceasta am ieșit.”
39 Și a mers în sinagogile lor în toată Galileea,
predicând și scoțând demoni.
40 Un leprosar a venit la El și L-a rugat,
îngenunchind în fața Lui și spunându-I: “Dacă
vrei, poți să mă cureți.”
41 Și, cuprins de milă, a întins mâna, l-a atins
și i-a zis: “Vreau să… Să fie curățat”.
42 După ce a spus aceasta, îndată lepra s-a
depărtat de la el și a fost curățit.
43 El l-a avertizat cu strictețe și l-a trimis
imediat afară,
44 și i-a zis: “Vezi să nu spui nimic nimănui,
ci du-te să te prezinți preotului și oferă pen-
tru curățirea ta ceea ce a poruncit Moise, ca
mărturie pentru ei.”
45 Dar el a ieșit și a început să propovăduiască
mult și să răspândească vestea, încât Isus nu
mai putea intra în cetate, ci era afară, în locuri
pustii. Oamenii veneau la el de pretutindeni.

2

1 După câteva zile, când a intrat din nou în
Capernaum, s-a auzit că este acasă.
2 Îndată s-au adunat mulți, încât nu mai era
loc nici măcar în jurul ușii; și El le-a spus
cuvântul.
3 Au venit patru oameni care îi duceau un
paralitic.

4 Cum nu se puteau apropia de el din cauza
mulțimii, au îndepărtat acoperișul în care se
afla. După ce l-au spart, au dat drumul la covorul
pe care era întins paraliticul.
5 Isus, văzând credința lor, i-a spus paraliticu-
lui: “Fiule, păcatele tale îți sunt iertate.”

6 Dar unii din cărturari, care stăteau acolo,
gândeau în inimile lor:
7 “Pentru ce vorbește omul acesta astfel de
blasfemii? Cine poate ierta păcatele, dacă nu
numai Dumnezeu?”

8 Îndată Isus, văzând în duhul Său că ei
gândeau astfel în ei înșiși, le-a zis: “Pentru ce
gândiți astfel în inimile voastre?
9 Ce este mai ușor, să-i spui paraliticului:
“Păcatele tale sunt iertate”, sau să-i spui:
“Scoală-te, ia-ți patul și umblă?”
10 Dar ca să știți că Fiul Omului are putere pe
pământ să ierte păcatele” — i-a spus paraliticu-
lui —
11 “Îți spun: “Scoală-te, ia-ți patul și du-te la
casa ta”.

12 El s-a sculat, a luat îndată rogojina și a ieșit
în fața tuturor, așa că toți au rămas uimiți și
slăveau pe Dumnezeu, zicând: “Niciodată n-am
văzut așa ceva.”

13 Și a ieșit din nou la malul mării. Toată
mulțimea a venit la el și el îi învăța.
14 Pe când trecea pe acolo, a văzut pe Levi, fiul
lui Alfeu, care ședea la biroul fiscal. I-a spus:
“Vino după mine”. Și el s-a ridicat și l-a urmat.

15 El stătea la masă în casa lui, și mulți vameși
și păcătoși s-au așezat la masă cu Isus și cu
ucenicii Lui, căci erau mulți, și Îl urmau.
16 Cărturarii și fariseii, când au văzut că
mănâncă cu păcătoșii și vameșii, au zis ucenicilor Lui: "De ce mănâncă și bea cu vameșii și
cu păcătoșii?"
17 Când a auzit Isus, le-a zis: "Cei sănătoși nu
au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. Eu nu am
venit să chem pe cei drepți, ci pe păcătoși la
pocăință."
18 Ucenicii lui Ioan și fariseii posteau și au venit
și L-au întrebat: "De ce postesc ucenicii lui Ioan
și ucenicii fariseilor, iar ucenicii Tăi nu postesc?"
19 Isus le-a zis: "Oare pot posti domnii de
onoare, când mirele este cu ei? Atâta timp cât
au mirele cu ei, nu pot posti.
20 Dar vor veni zile când mirele va fi luat de la
ei și atunci vor posti în ziua aceea.
21 Nimeni nu coase o bucată de pânză
neîncălzită pe o haină veche, căci altfel peticul
se micșorează și noul se desprinde de vechi și se
face o gaură și mai mare.
22 Nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi,
căci altfel vinul nou sparge burdufurile și vinul
se varsă, iar burdufurile se distrug; dar ei pun
vin nou în burdufuri proaspete."

23 În ziua de Sabat, El mergea prin lanurile
de grâu; și ucenicii Lui au început, pe când
mergeau, să smulgă spice spicele.
24 Fariseii I-au zis: "Iată, de ce fac ei ceea ce
nu este îngăduit în ziua Sabatului?"

25 El le-a zis: “N-ați citit niciodată ce a făcut
David și cei ce erau cu el, când a avut nevoie și
a fost flămând?
26 cum a intrat în casa lui Dumnezeu pe vre-
mea marelui preot Abiatar și a mâncat pâinea de
spectacol, pe care nu este îngăduit să o mănânce
decât preoții, și a dat și celor care erau cu el?”
27 El le-a zis: “Sabatul a fost făcut pentru om,
iar nu omul pentru Sabat.
28 De aceea, Fiul Omului este stăpân chiar și pe
Sabat.”

3

1 A intrat iarăși în sinagogă și era acolo un om
căruia i se uscase mâna.
2 Îl pândeau, ca să vadă dacă îl va vindeca în
ziua de Sabat, ca să-l acuze.
3 El i-a zis omului a cărui mână era uscată:
“Ridică-te!”
4 El le-a zis: “Este oare îngăduit în ziua
Sabatului să faci bine sau să faci rău? Să salvezi
o viață sau să ucizi?” Dar ei au rămas tăcuți.
5 După ce s-a uitat cu mânie la ei, mâhnit de
împietrirea inimilor lor, i-a zis omului: “Întinde-
ți mâna.” El a întins-o și mâna i-a fost redată la
fel de sănătoasă ca și cealaltă.
6 Fariseii au ieșit afară și îndată au uneltit cu
Irodienii împotriva lui, cum să-l nimicească.
7 Isus S-a retras cu ucenicii Săi la mare; și
o mare mulțime L-a urmat din Galileea, din
Iudeea,
8 din Ierusalim, din Idumeea, de dincolo de
Iordan, și din împrejurimile Tirului și Sidonului.

O mare mulțime, auzind ce lucruri mari făcea,
a venit la el.
9 El le-a spus discipolilor săi ca o barcă mică să
rămână lângă el, din cauza mulțimii, ca să nu-l
îmbrâncească.
10 Căci vindecase pe mulți, așa că toți cei care
aveau boli se apăsau asupra lui ca să se atingă
de el.
11 Spiritele necurate, de câte ori îl vedeau,
cădeau înaintea lui și strigau: “Tu ești Fiul lui
Dumnezeu!”
12 El i-a avertizat cu severitate să nu-l facă
cunoscut.
13 El s-a urcat pe munte și a chemat la Sine pe
cei pe care-i voia și ei au venit la El.
14 A numit doisprezece, ca să fie cu el și să-i
trimită să propovăduiască
15 și să aibă putere să vindece boli și să scoată
demoni:
16 Simon (căruia i-a dat numele de Petru);
17 Iacov, fiul lui Zebedeu, și Ioan, fratele lui
Iacov, (pe care i-a numit Boanerges, ceea ce
înseamnă: “Fiii tunetului”);
18 Andrei, Filip, Bartolomeu, Matei, Toma,
Iacov, fiul lui Alfeu, Tadeu, Simon Zelota,
19 și Iuda Iscarioteanul, care l-a și trădat.

Apoi a intrat într-o casă.
20 Mulțimea s-a adunat din nou, încât nu mai
putea nici măcar să mănânce pâine.
21 Când au auzit prietenii lui, au ieșit să-l
prindă, căci ziceau: “Este nebun”.
22 Cărturarii care se coborau de la Ierusalim
spuneau: “Are pe Beelzebul” și: “Prin prințul
demonilor scoate afară demonii.”

23 Apoi i-a chemat și le-a zis în pilde: “Cum
poate Satana să scoată afară pe Satana?
24 Dacă o împărăție este împărțită împotriva
ei însăși, acea împărăție nu poate rămâne în
picioare.
25 Dacă o casă este împărțită împotriva ei
însăși, casa aceea nu poate sta în picioare.
26 Dacă Satana s-a ridicat împotriva lui însuși
și este dezbinat, nu poate sta în picioare, ci are
un sfârșit.
27 Dar nimeni nu poate intra în casa celui
puternic ca să jefuiască, dacă nu-l leagă mai întâi
pe cel puternic; atunci îi va jefui casa.

28 “Adevărat vă spun că toate păcatele ur-
mașilor omului vor fi iertate, inclusiv blasfemiile
cu care vor huli;
29 dar oricine va huli împotriva Duhului Sfânt
nu va avea iertare, ci va fi supus osândei
veșnice.”
30 —pentru că au spus: “Are un duh necurat”.

31 Mama și frații lui au venit și, stând afară, au
trimis la el și l-au chemat.
32 O mulțime stătea în jurul lui și i-au spus:
“Iată, mama ta, frații tăi și surorile tale sunt
afară și te caută.”

33 El le-a răspuns: “Cine sunt mama Mea și
frații Mei?”
34 Și, uitându-se la cei care stăteau în jurul lui,
a zis: “Iată mama și frații mei!
35 Căci oricine face voia lui Dumnezeu este
fratele meu, sora mea și mama mea.”

4

1 Și a început din nou să învețe pe malul mării.
S-a adunat la El o mare mulțime, așa că a intrat
într-o corabie în mare și a șezut jos. Toată
mulțimea era pe uscat, lângă mare.
2 El i-a învățat multe lucruri în parabole și le
spunea în învățătura sa:
3 "Ascultați! Iată, agricultorul a ieșit să
semene.
4 În timp ce semăna, o parte din sămânță
a căzut pe drum, iar păsările au venit și au
mâncat-o.
5 Alte semințe au căzut pe un teren stâncos,
unde era puțin pământ, și imediat au răsărit,
pentru că nu aveau pământ adânc.
6 Când a răsărit soarele, s-a pârjolit; și, pentru
că nu avea rădăcină, s-a uscat.
7 Alții au căzut între spini, iar spinii au crescut
și l-au înăbușit, și nu a dat niciun rod.
8 Altele au căzut în pământ bun și au dat rod,
crescând și înmulțindu-se. Unii au produs de
treizeci de ori, alții de șaizeci de ori, iar alții de
o sută de ori mai mult."
9 El a spus: "Cine are urechi de auzit, să
audă."
10 Când a rămas singur, cei ce erau în jurul lui
cu cei doisprezece l-au întrebat despre pilde.
11 El le-a spus: "Vouă v-a fost dat misterul
Împărăției lui Dumnezeu, dar pentru cei de
afară, toate lucrurile se fac în parabole,
12 pentru ca "văzând să vadă și să nu priceapă,
și auzind să audă și să nu înțeleagă, ca nu cumva
să se întoarcă și să li se ierte păcatele"."

13 El le-a zis: “Nu înțelegeți pilda aceasta?
Cum veți înțelege toate parabolele?
14 Fermierul seamănă cuvântul.
15 Cei de pe drum sunt cei în care este semănat
cuvântul; și când au auzit, îndată vine Satana și
ia cuvântul care a fost semănat în ei.
16 Aceștia, la fel, sunt cei semănați pe locurile
stâncoase, care, când au auzit cuvântul, îndată
îl primesc cu bucurie.
17 Ei nu au rădăcină în ei înșiși, ci sunt
de scurtă durată. Când apare opresiunea sau
persecuția din cauza cuvântului, imediat se
poticnesc.
18 Alții sunt cei care sunt semănați printre
spini. Aceștia sunt cei care au ascultat cuvântul,
19 dar grijile acestui veac, înșelăciunea
bogățiilor și poftele altor lucruri care intră în el
înăbușă cuvântul și acesta devine neînsuflețit.
20 Cei care au fost semănați pe pământ bun
sunt cei care aud cuvântul, îl acceptă și fac rod,
unii de treizeci de ori, alții de șaizeci de ori și
alții de o sută de ori.”

21 El le-a zis: “Oare se aduce o lampă pentru a
fi pusă sub coș sau sub pat? Nu este pusă pe un
suport?
22 Căci nimic nu este ascuns, decât ca să fie
făcut cunoscut, și nimic nu a fost făcut secret,
decât ca să iasă la lumină.
23 Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.”

24 Și le-a zis: “Luați aminte la ce auziți. Cu
orice măsură veți măsura, vi se va măsura și
vouă; și vouă, celor ce ascultați, vi se va da mai
mult.

25 Căci oricui are, i se va da mai mult; iar celui
care nu are, chiar și ceea ce are i se va lua.”

26 El a zis: “Împărăția lui Dumnezeu este ca și
cum un om ar arunca sămânță pe pământ,
27 și ar dormi și s-ar scula zi și noapte, iar
sămânța ar răsări și ar crește, fără să știe cum.
28 Pentru că pământul dă roade de la sine: mai
întâi firul, apoi spicul, apoi bobul plin în spice.
29 Dar când rodul este copt, îndată se pune
secera, pentru că a venit secerișul.”

30 El a zis: “Cum vom asemăna noi Împărăția
lui Dumnezeu? Sau cu ce parabolă o vom
ilustra?
31 Este ca un grăunte de muștar, care, deși
este mai mic decât toate semințele care sunt pe
pământ,
32 totuși, după ce este semănat, crește și
devine mai mare decât toate ierburile și scoate
ramuri mari, încât păsările cerului pot să se
adăpostească la umbra lui.”

33 Cu multe pilde ca acestea le spunea
cuvântul, după cum puteau ei să-l audă.
34 Fără o pildă nu le vorbea; dar în particular,
discipolilor Săi le explica totul.

35 În ziua aceea, când s-a făcut seară, le-a zis:
“Să trecem dincolo.”
36 Lăsând mulțimea, l-au luat cu ei, așa cum
era, în barcă. Și alte bărci mici erau cu el.
37 S-a iscat o furtună mare de vânt și valurile
băteau în barcă, atât de mult încât barca era
deja plină.

38 El însuși era în pupa, dormind pe pernă; l-au
trezit și l-au întrebat: "Învățătorule, nu-ți pasă
că suntem pe moarte?"
39 El s-a trezit, a mustrat vântul și a zis mării:
"Pace! Liniștește-te!" Vântul a încetat și a fost
o mare acalmie.
40 El le-a zis: "De ce vă este atât de frică? Cum
se face că nu aveți credință?".
41 Ei s-au înspăimântat foarte tare și ziceau
unul către altul: "Cine este Acesta, încât și
vântul și marea Îl ascultă?"

5

1 Și au ajuns de cealaltă parte a mării, în
ținutul Gadarenilor.
2 După ce a ieșit din corabie, îndată i-a ieșit
în întâmpinare un om cu un duh necurat din
morminte.
3 El locuia în morminte. Nimeni nu-l mai putea
lega, nici măcar cu lanțuri,
4 pentru că fusese de multe ori legat cu lanțuri
și lanțuri, iar lanțurile fuseseră rupte de el și
lanțurile rupte în bucăți. Nimeni nu mai avea
puterea să-l îmblânzească.
5 Întotdeauna, zi și noapte, în morminte și în
munți, striga și se tăia cu pietre.
6 Când l-a văzut de departe pe Isus, a alergat și
s-a plecat în fața lui,
7 și, strigând cu glas tare, a zis: "Ce am eu
de-a face cu tine, Isus, Fiul Dumnezeului Celui
Preaînalt? Te conjur pe Dumnezeu, nu mă
chinui!".
8 Căci El i-a zis: "Ieși din om, duh necurat!"

9 Și l-a întrebat: “Cum te cheamă?”

El i-a spus: “Numele meu este Legiune, pentru
că suntem mulți.”
10 Și l-a rugat mult ca să nu-i trimită afară din
țară.
11 Or, pe coasta muntelui era o turmă mare de
porci care se hrănea.
12 Toți demonii îl implorau, zicând: “Trimite-
ne la porci, ca să intrăm în ei”.

13 Atunci Isus le-a dat voie. Duhurile necurate
au ieșit și au intrat în porci. Turma de aproxima-
tiv două mii de porci s-a repezit pe malul abrupt
în mare și au fost înecați în mare.
14 Cei care hrăneau porcii au fugit și au
povestit în oraș și în țară.

Oamenii au venit să vadă ce s-a întâmplat.
15 Au venit la Isus și au văzut pe cel care
fusese posedat de demoni stând jos, îmbrăcat și
în deplinătatea facultăților mintale, pe cel care
avea legionul; și s-au temut.
16 Cei care l-au văzut le-au povestit ce s-a
întâmplat cu cel care era posedat de demoni și
despre porci.
17 Ei au început să-l roage să plece din
regiunea lor.

18 Pe când se urca în corabie, cel ce fusese
posedat de demoni l-a rugat să fie cu el.
19 El nu i-a îngăduit, ci i-a zis: “Du-te la casa
ta, la prietenii tăi, și spune-le ce lucruri mari a
făcut Domnul pentru tine și cum a avut milă de
tine.”

20 El a plecat și a început să vestească în
Decapole cum a făcut Isus lucruri mari pentru
el, și toată lumea se mira.

21 După ce a trecut Isus cu corabia pe partea
cealaltă, s-a adunat la El o mare mulțime de
oameni, și El era pe malul mării.
22 Iată că a venit unul dintre conducătorii
sinagogii, pe nume Iair; și, văzându-L, a căzut
la picioarele Lui
23 și L-a rugat mult, zicând: "Fetița mea este
în pragul morții. Te rog, vino și pune-ți mâinile
peste ea, ca să se facă sănătoasă și să trăiască".

24 El a mers cu El și o mare mulțime de oameni
Îl urmau și Îl strângeau din toate părțile.
25 O femeie care avea o scurgere de sânge de
doisprezece ani,
26 și care suferise multe de la mulți doctori,
cheltuise tot ce avea și nu se simțea mai bine,
ci mai mult se înrăutățea,
27 și care, după ce a auzit cele despre Isus, s-a
apropiat de El în mulțime și s-a atins de hainele
Lui.
28 Căci ea zicea: "Dacă mă voi atinge de hainele
Lui, mă voi face bine."
29 Imediat, curgerea sângelui ei a secat și ea a
simțit în trupul ei că este vindecată de suferința
ei.

30 Îndată Isus, văzând că puterea a ieșit din
El, s-a întors în mulțime și a întrebat: "Cine s-a
atins de hainele Mele?"

31 Ucenicii Lui I-au zis: "Vezi mulțimea care Te
strânge și zici: "Cine S-a atins de Mine?""

32 S-a uitat în jur ca să o vadă pe cea care
făcuse acest lucru.
33 Dar femeia, temându-se și tremurând,
știind ce i se făcuse, a venit, a căzut înaintea
lui și i-a spus tot adevărul.
34 El i-a zis: "Fiică, credința ta te-a făcut
sănătoasă. Du-te în pace și vindecă-te de boala
ta."
35 Pe când vorbea El încă, au venit niște
oameni de la casa conducătorului sinagogii și au
zis: "Fiica ta a murit. De ce să-l mai deranjezi pe
Învățător?"
36 Dar Isus, când a auzit mesajul rostit, a zis
îndată conducătorului sinagogii: "Nu te teme, ci
crede!"
37 Și nu a lăsat pe nimeni să-L urmeze, decât
pe Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.
38 A ajuns la casa conducătorului sinagogii și a
văzut zarvă, plânsete și jale mare.
39 După ce a intrat înăuntru, le-a zis: "De ce
faceți zarvă și plângeți? Copilul nu este mort, ci
a adormit".
40 L-au batjocorit. Dar el, după ce i-a scos pe
toți afară, a luat pe tatăl copilei, pe mama ei și
pe cei care erau cu el și a intrat în locul unde
zăcea copila.
41 Luând copila de mână, i-a zis: "Talitha
cumi!", ceea ce înseamnă, interpretându-se:
"Fetiță, îți spun, ridică-te!".
42 Imediat fata s-a ridicat și a mers, căci avea
doisprezece ani. Ei au rămas uimiți cu mare
uimire.

43 El le-a poruncit cu strictețe ca nimeni să nu
știe acest lucru și a poruncit să i se dea ceva de
mâncare.

6

1 Și a ieșit de acolo. A venit în țara lui și
discipolii lui L-au urmat.
2 Când a venit Sabatul, a început să învețe
în sinagogă și mulți care îl auzeau erau uimiți
și ziceau: "De unde are omul acesta aceste
lucruri?" și: "Ce înțelepciune i-a fost dată
acestui om, de se fac prin mâinile lui asemenea
lucruri mărețe?
3 Nu cumva acesta este tâmplarul, fiul Mariei
și fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda și al lui
Simon? Nu cumva surorile lui sunt aici cu noi?"
Așa că s-au supărat pe el.
4 Isus le-a zis: "Un prooroc nu este lipsit de
cinste decât în țara lui, între rudele lui și în casa
lui."
5 Acolo nu a putut face nicio lucrare măreață,
decât că și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și
i-a vindecat.
6 El se mira din cauza necredinței lor.

A mers prin sate și a învățat.
7 A chemat la Sine pe cei doisprezece și a
început să-i trimită doi câte doi; și le-a dat
putere asupra duhurilor necurate.
8 Le-a poruncit să nu-și ia nimic pentru
călătorie, în afară de un toiag, doar un toiag: nici
pâine, nici portofel, nici bani în pungă,
9 ci să poarte sandale și să nu-și pună două
tunici.

10 El le-a spus: “Oriunde intrați într-o casă,
rămâneți acolo până când veți pleca de acolo.
11 Oricine nu vă va primi și nu vă va asculta,
când plecați de acolo, scuturați praful de sub
picioarele voastre ca mărturie împotriva lor. Cu
siguranță, vă spun că, în ziua judecății, va fi mai
ușor de suportat pentru Sodoma și Gomora decât
pentru acest oraș!”
12 Ei au ieșit și propovăduiau oamenilor să se
pocăiască.
13 Au scos mulți demoni, au uns cu untdelemn
pe mulți bolnavi și i-au vindecat.
14 Regele Irod a auzit aceasta, căci numele lui
devenise cunoscut, și a zis: “Ioan Botezătorul
a înviat din morți și de aceea aceste puteri
lucrează în el.”
15 Alții însă spuneau: “El este Ilie”. Alții au
spus: “Este un profet sau ca unul dintre profeți”.
16 Dar Irod, când a auzit acestea, a zis: “Acesta
este Ioan, pe care l-am decapitat. A înviat din
morți”.
17 Căci însuși Irod trimisese să-l aresteze pe
Ioan și-l legase în închisoare din cauza Irodiadei,
soția fratelui său Filip, pentru că se căsătorise cu
ea.
18 Căci Ioan îi spusese lui Irod: “Nu-ți este
îngăduit să ai pe soția fratelui tău”.
19 Irodiada s-a pus împotriva lui și a vrut să-l
ucidă, dar nu a putut,
20 pentru că Irod se temea de Ioan, știind
că este un om drept și sfânt, și l-a păstrat în
siguranță. Când îl auzea, făcea multe lucruri și
îl asculta cu plăcere.

21 Atunci a venit o zi potrivită, când Irod, de
ziua lui de naștere, a dat o cină pentru nobilii
săi, pentru arhierei și pentru căpeteniile Galileii.
22 Când însăși fiica Irodiadei a intrat și a
dansat, a plăcut lui Irod și celor care stăteau cu
el. Regele i-a spus tinerei: “Cere-mi tot ce vrei și
îți voi da”.
23 El i-a jurat: “Orice îmi vei cere, îți voi da,
până la jumătate din regatul meu.”
24 Ea a ieșit și a zis mamei sale: “Ce să cer?”
Ea a spus: “Capul lui Ioan Botezătorul”.
25 Ea a venit îndată la rege și i-a zis: “Vreau
să-mi dai acum capul lui Ioan Botezătorul pe un
platou.”
26 Împăratul a fost foarte mâhnit, dar, de
dragul jurămintelor sale și al invitaților la masă,
n-a vrut să o refuze.
27 Imediat, regele a trimis un soldat din garda
sa și a poruncit să aducă capul lui Ioan; acesta
s-a dus și l-a decapitat în închisoare,
28 i-a adus capul pe un platou și l-a dat
tinerei domnișoare, iar tânăra domnișoară l-a
dat mamei sale.
29 Ucenicii Lui, auzind aceasta, au venit, au luat
trupul Lui și l-au pus într-un mormânt.
30 Apostolii s-au adunat la Isus și I-au povestit
tot ce făcuseră și tot ce învățaseră.
31 El le-a zis: “Veniți într-un loc pustiu și
odihniți-vă puțin.” Căci erau mulți care veneau
și plecau, și nu aveau timp liber nici măcar să
mănânce.
32 Ei s-au dus cu barca într-un loc pustiu,
singuri.

33 Văzându-i mergând, mulți l-au recunoscut
și au alergat acolo pe jos din toate cetățile. Au
ajuns înaintea lor și au venit împreună la el.
34 Isus a ieșit, a văzut o mulțime mare și i s-a
făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi fără
păstor; și a început să-i învețe multe lucruri.
35 Când s-a făcut târziu, discipolii Lui au venit
la El și i-au spus: "Locul acesta este pustiu și este
târziu.
36 Trimiteți-i afară, ca să meargă în ținutul și
în satele din jur și să-și cumpere pâine, căci nu
au ce mânca."
37 Dar El le-a răspuns: "Dați-le voi ceva de
mâncare."
L-au întrebat: "Să mergem să cumpărăm
pâine în valoare de două sute de denari și să le
dăm ceva de mâncare?".
38 El le-a zis: "Câte pâini aveți? Mergeți să
vedeți."
Când au aflat, au spus: "Cinci și doi pești".
39 Și le-a poruncit să se așeze toți în grupuri pe
iarba verde.
40 Și s-au așezat în rânduri, cu sutele și cu
cincizeci.
41 A luat cele cinci pâini și cei doi pești;
și, privind spre cer, a binecuvântat și a frânt
pâinile, pe care le-a dat ucenicilor Săi ca să le
pună înaintea lor, iar cei doi pești i-a împărțit la
toți.
42 Toți au mâncat și s-au săturat.
43 Au luat douăsprezece coșuri pline cu
bucățile frânte și cu peștii.
44 Cei care au mâncat pâinile au fost cinci mii
de oameni.

45 Și îndată a pus pe ucenicii Săi să se urce
în corabie și să meargă mai departe, în cealaltă
parte, la Betsaida, în timp ce El însuși a trimis
mulțimea.
46 După ce și-a luat rămas bun de la ei, s-a urcat
pe munte ca să se roage.

47 Când s-a făcut seară, corabia era în mijlocul
mării, iar el era singur pe uscat.
48 Văzându-i chinuiți la vâslit, pentru că vântul
le era potrivnic, pe la a patra strajă a nopții, a
venit la ei, mergând pe mare; și ar fi vrut să
treacă pe lângă ei,
49 dar ei, când l-au văzut mergând pe mare, au
crezut că este o fantomă și au strigat;
50 pentru că toți l-au văzut și s-au tulburat. Dar
el a vorbit imediat cu ei și le-a spus: "Înveseliți-
vă! Eu sunt! Nu vă temeți!".
51 S-a urcat cu ei în barcă, iar vântul a încetat,
iar ei erau foarte mirați între ei și se minunau;
52 pentru că nu înțeleseseră ce se întâmplase
cu pâinile, dar aveau inima împietrită.

53 După ce au trecut dincolo, au ajuns la țărm,
la Genesaret, și au acostat la țărm.
54 După ce au ieșit din barcă, oamenii l-au
recunoscut imediat,
55 și au alergat în toată regiunea aceea și au
început să-i aducă pe cei bolnavi pe saltelele lor
acolo unde auziseră că se află.
56 Oriunde intra — în sate, în orașe sau la țară
—, ei îi așezau pe bolnavi în piețe și îl rugau să
atingă doar franjurii hainei lui; și toți cei care se
atingeau de el se făceau bine.

7

1 Atunci s-au adunat la El fariseii și unii din
cărturari, veniți de la Ierusalim.
2 Când au văzut pe unii dintre ucenicii Săi
mâncând pâine cu mâinile spurcate, adică ne-
spălate, au găsit o vină.
3 (Căci fariseii și toți iudeii nu mănâncă dacă
nu-și spală mâinile și antebrațele, ținându-se de
tradiția bătrânilor.
4 Ei nu mănâncă atunci când vin de la piață
dacă nu se spală, și mai sunt multe alte lucruri
pe care au primit să le țină: spălările paharelor,
ale ulcioarelor, ale vaselor de bronz și ale
canapelelor).
5 Fariseii și cărturarii l-au întrebat: "De ce nu
umblă discipolii tăi după tradiția bătrânilor, ci
mănâncă pâinea lor cu mâinile nespălate?"
6 El le-a răspuns: "Bine a proorocit Isaia
despre voi, fățarnicilor, cum este scris,

'Acest popor mă cinstește cu buzele lui,
dar inima lor este departe de mine.

7 În zadar se închină ei la Mine,
învățând ca doctrine poruncile oamenilor.

8 "Căci voi lăsați deoparte porunca lui Dum-
nezeu și vă țineți de tradiția oamenilor, spălând
ulcioarele și paharele, și faceți multe alte lucruri
de acest fel."
9 El le-a zis: "Foarte bine că respingeți porunca
lui Dumnezeu, ca să vă păstrați tradiția voastră.
10 Căci Moise a zis: "Cinstește pe tatăl tău și pe
mama ta"; și: "Cine vorbește de rău pe tatăl sau
pe mama, să fie omorât".

11 Dar voi ziceți: “Dacă un om spune tatălui
său sau mamei sale: “Orice folos pe care l-ai fi
putut primi de la mine este Corban””, adică dat
lui Dumnezeu,
12 “atunci nu-i mai permiteți să facă nimic
pentru tatăl său sau pentru mama sa,
13 anulând cuvântul lui Dumnezeu prin
tradiția voastră pe care ați transmis-o”. Voi faceți
multe lucruri de acest fel”.
14 A chemat toată mulțimea la Sine și le-a zis:
“Ascultați-mă cu toții și înțelegeți.
15 Nu este nimic din afara omului care, intrând
în el, să îl spurce; dar lucrurile care ies din om
sunt cele care îl spurcă pe om.
16 Dacă are cineva urechi de auzit, să audă!”

17 După ce a intrat într-o casă, departe de
mulțime, ucenicii Lui L-au întrebat despre pilda
aceea.
18 El le-a zis: “Sunteți și voi fără pricepere? Nu
vă dați seama că tot ceea ce intră în om din afară
nu-l poate spurca,
19 pentru că nu intră în inima lui, ci în stomac,
apoi în latrină, ceea ce face ca toate alimentele
să fie curate?”
20 El a răspuns: “Ceea ce iese din om, aceea
spurcă omul.
21 Căci dinăuntru, din inima omului, ies
gândurile rele, adulterele, păcatele sexuale,
crimele, furturile,
22 poftele, răutatea, înșelăciunea, poftele,
ochiul rău, blasfemia, mândria și nebunia.
23 Toate aceste lucruri rele vin dinăuntru și îl
spurcă pe om.”

24 De acolo s-a sculat și a plecat în ținutul
Tirului și al Sidonului. A intrat într-o casă și
n-a vrut să știe nimeni, dar n-a putut scăpa de
observație.
25 Căci o femeie a cărei fetiță avea un duh
necurat, auzind de el, a venit și s-a aruncat la
picioarele lui.
26 Femeia era o greacă, siro-feniciană de rasă.
Ea l-a implorat să alunge demonul din fiica ei.
27 Dar Isus i-a zis: “Lasă să se sature mai întâi
copiii, căci nu se cuvine să iei pâinea copiilor și
să o arunci la câini.”
28 Dar ea i-a răspuns: “Da, Doamne. Totuși,
chiar și câinii de sub masă mănâncă firimiturile
copiilor.”
29 El i-a zis: “Pentru această vorbă, du-te.
Demonul a ieșit din fiica ta.”
30 Ea s-a dus la casa ei și a găsit copilul culcat
pe pat, iar demonul ieșise.
31 A plecat din nou de la hotarele Tirului și ale
Sidonului și a ajuns la marea Galileii, trecând
prin mijlocul ținutului Decapolei.
32 I-au adus pe unul care era surd și avea
o împiedicare în vorbire. L-au rugat să pună
mâna pe el.
33 L-a luat la o parte de la mulțime, în
particular, și i-a băgat degetele în urechi; apoi
a scuipat și i-a atins limba.
34 Privind spre cer, a suspinat și i-a zis:
“Ephatha!”, adică: “Deschide-te!”.
35 Imediat i s-au deschis urechile, i s-a eliberat
impedimentul limbii și a vorbit limpede.

36 El le-a poruncit să nu spună nimănui, dar
cu cât le poruncea mai mult, cu atât mai mult o
vesteau.
37 Ei au fost uimiți peste măsură, spunând: "A
făcut toate lucrurile bine. El îi face chiar și pe
surzi să audă și pe cei muți să vorbească!"

8

1 În zilele acelea, pe când era o mulțime foarte
mare și nu aveau ce mânca, Isus a chemat la Sine
pe ucenicii Săi și le-a zis:
2 "Mi-e milă de mulțime, pentru că de trei zile
stau la Mine și nu au ce mânca.
3 Dacă îi voi trimite cu post la casele lor, vor
leșina pe drum, pentru că unii dintre ei au venit
de departe."
4 Ucenicii Lui I-au răspuns: "De unde ar putea
cineva să sature pe acești oameni cu pâine aici,
într-un loc pustiu?"
5 Și i-a întrebat: "Câte pâini aveți?"
Ei au spus: "Șapte".
6 A poruncit mulțimii să șadă pe pământ și a
luat cele șapte pâini. După ce a mulțumit, le-a
frânt și le-a dat ucenicilor Săi să le servească, iar
ei au servit mulțimii.
7 Au luat și câțiva peștișori. După ce i-a
binecuvântat, a spus să servească și pe aceștia.
8 Ei au mâncat și s-au săturat. Au luat șapte
coșuri cu bucățile sparte care rămăseseră.
9 Cei care mâncaseră erau în jur de patru mii.
Apoi i-a trimis departe.
10 Și îndată a intrat în corabie cu ucenicii Săi
și a ajuns în ținutul Dalmanutha.

11 Fariseii au ieșit și au început să-L întrebe,
căutând de la El un semn din cer și punându-L
la încercare.
12 El a suspinat adânc în duhul său și a zis: "De
ce caută neamul acesta un semn? Cu siguranță
vă spun că nu se va da niciun semn acestei
generații".
13 I-a lăsat și, intrând din nou în corabie, a
plecat în cealaltă parte.
14 Au uitat să ia pâine; și nu aveau cu ei în
barcă mai mult de o pâine.
15 El i-a avertizat, zicând: "Luați seama: păziți-
vă de drojdia fariseilor și de drojdia lui Irod."
16 Ei se certau între ei, zicând: "Pentru că nu
avem pâine."
17 Isus, văzând aceasta, le-a zis: "De ce credeți
că este din pricină că nu aveți pâine? Nu vă dați
seama încă și nu înțelegeți? Inima voastră este
încă împietrită?
18 Având ochi, nu vedeți? Având urechi, nu
auziți? Nu vă amintiți?
19 Când am împărțit cele cinci pâini la cele
cinci mii de oameni, câte coșuri pline de bucăți
ați luat?"
I-au spus: "Douăsprezece".
20 "Când cele șapte pâini au hrănit cele patru
mii de oameni, câte coșuri pline cu frânturi ați
luat?"
I-au spus: "Șapte".
21 Și i-a întrebat: "Nu înțelegeți încă?"
22 Și a venit la Betsaida. I-au adus un orb și
l-au rugat să se atingă de el.

23 El a apucat pe orb de mână și l-a scos din sat.
După ce l-a scuipat pe ochi și și-a pus mâinile pe
el, l-a întrebat dacă a văzut ceva.
24 Și s-a uitat în sus și a zis: "Văd oameni, dar
îi văd ca pe niște copaci care umblă."
25 Apoi și-a pus iarăși mâinile pe ochi. El s-a
uitat cu atenție și, după ce s-a refăcut, a văzut
clar pe toată lumea.
26 L-a trimis la casa lui, spunându-i: "Să nu
intri în sat și să nu spui nimănui din sat."
27 Isus a ieșit cu ucenicii Săi în satele din
Cezareea lui Filipi. Pe drum i-a întrebat pe
discipolii Săi: "Cine spun oamenii că sunt Eu?".
28 Ei i-au spus: "Ioan Botezătorul; alții zic Ilie,
iar alții zic Ilie, iar alții, unul din profeți."
29 El le-a zis: "Dar voi cine ziceți că sunt Eu?"
Petru i-a răspuns: "Tu ești Hristosul."
30 Și le-a poruncit să nu spună nimănui despre
El.
31 A început să-i învețe că Fiul Omului trebuie
să sufere multe, să fie lepădat de bătrâni, de
preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie
omorât și să învie după trei zile.
32 El le vorbea deschis. Petru l-a luat și a
început să îl dojenească.
33 Dar el, întorcându-se și văzându-i pe
ucenicii săi, l-a mustrat pe Petru și i-a zis: "Treci
în spatele meu, Satana! Căci tu nu te gândești
la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile oame-
nilor".
34 A chemat mulțimea la Sine împreună cu
ucenicii Săi și le-a zis: "Cine vrea să vină după

Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi
urmeze Mie.
35 Căci oricine vrea să-și salveze viața o va
pierde, iar oricine își va pierde viața pentru
Mine și pentru Buna Vestire o va salva.
36 Căci ce-i folosește unui om să câștige toată
lumea și să-și piardă viața?
37 Căci ce va da omul în schimbul vieții sale?
38 Căci oricine se va rușina de mine și de cu-
vintele mele în acest neam adulterin și păcătos,
și Fiul Omului se va rușina de el când va veni în
slava Tatălui său cu sfinții îngeri.”

9

1 El le-a zis: “Adevărat vă spun că sunt unii
care stau aici și care nu vor gusta moartea până
nu vor vedea venind cu putere Împărăția lui
Dumnezeu.”
2 După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru,
Iacov și Ioan și i-a dus singuri pe un munte înalt,
în particular, și S-a schimbat în fața lor.
3 Hainele Lui au devenit strălucitoare, extrem
de albe, ca zăpada, așa cum nici un spălător de
pe pământ nu le poate albi.
4 Le-au apărut Ilie și Moise, care stăteau de
vorbă cu Isus.
5 Petru a răspuns lui Isus: “Rabi, este bine să
fim aici. Să facem trei corturi: unul pentru tine,
unul pentru Moise și unul pentru Ilie.”
6 Căci nu știa ce să spună, pentru că erau
foarte speriați.

7 Un nor a venit și i-a acoperit cu umbră, iar
din nor a ieșit un glas: "Acesta este Fiul Meu
preaiubit. Ascultați-l."

8 Și, uitându-se deodată în jur, n-au mai văzut
pe nimeni cu ei, decât numai pe Isus.

9 Pe când se coborau de pe munte, le-a poruncit
să nu spună nimănui cele ce văzuseră, până ce
Fiul Omului nu va învia din morți.
10 Ei au păstrat pentru ei înșiși acest
cuvânt, întrebându-se ce înseamnă "învierea
din morți".

11 Și L-au întrebat: "Pentru ce zic cărturarii că
Ilie trebuie să vină mai întâi?"
12 El le-a zis: "Ilie vine mai întâi și restaurează
toate lucrurile. Cum este scris despre Fiul
Omului că trebuie să sufere multe și să fie
disprețuit?
13 Dar Eu vă spun că Ilie a venit și i-au făcut și
lui tot ce au vrut, așa cum este scris despre El."

14 Când a venit la ucenici, a văzut o mulțime
mare în jurul lor și cărturari care îi întrebau.

15 Îndată toată mulțimea, văzându-l, a fost
foarte uimită și, alergând la el, l-a salutat.
16 El i-a întrebat pe cărturari: "Ce-i
întrebați?"

17 Unul din mulțime a răspuns: "Învățătorule,
ți-am adus pe fiul meu, care are un duh mut,
18 și oriunde îl apucă, îl aruncă la pământ; face
spume la gură, scrâșnește din dinți și se înțeapă.
I-am rugat pe discipolii tăi să-l scoată afară, dar
n-au fost în stare."

19 El i-a răspuns: “Neam necredincios, până
când voi fi cu voi? Până când voi mai suporta cu
voi? Aduceți-l la Mine!”
20 L-au adus la el și, când l-a văzut, îndată l-a
cuprins duhul și a căzut la pământ, zvârcolindu-
se și făcând spume la gură.
21 Și a întrebat pe tatăl său: “De când i se
întâmplă asta?”
El a spus: “Din copilărie.
22 De multe ori l-a aruncat atât în foc, cât și în
apă, pentru a-l distruge. Dar dacă poți face ceva,
ai milă de noi și ajută-ne.”
23 Isus i-a zis: “Dacă poți crede, toate sunt cu
putință celui ce crede.”
24 Și îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi:
“Cred. Ajută-mi necredința!”
25 Isus, văzând că o mulțime alerga laolaltă, a
mustrat pe duhul necurat și i-a zis: “Duh mut și
surd, îți poruncesc să ieși din el și să nu mai intri
niciodată în el!”
26 Și după ce a strigat și a fost cuprins de mari
convulsii, a ieșit din el. Băiatul s-a făcut ca un
mort, atât de mult încât cei mai mulți dintre ei
au spus: “A murit”.
27 Dar Isus l-a luat de mână și l-a înviat; și s-a
ridicat.
28 După ce a intrat în casă, ucenicii Lui L-au
întrebat în particular: “De ce n-am putut să-l
scoatem afară?”
29 Și le-a zis: “Nu se poate ieși așa ceva decât
prin rugăciune și prin post.”
30 Au plecat de acolo și au trecut prin Galileea.
El nu voia să știe nimeni,

31 pentru că îi învăța pe ucenicii Săi și le
spunea: "Fiul Omului va fi dat în mâinile
oamenilor și ei Îl vor ucide; iar după ce va fi ucis,
a treia zi va învia."
32 Dar ei nu înțelegeau cuvântul acesta și se
temeau să-L întrebe.
33 Când a ajuns în Capernaum, i-a întrebat pe
cei din casă: "Ce vă certați între voi pe drum?"
34 Dar ei au tăcut, pentru că pe drum se certau
între ei cine este cel mai mare.
35 A șezut jos, a chemat pe cei doisprezece și
le-a zis: "Dacă cineva vrea să fie cel dintâi, să fie
cel din urmă dintre toți și slujitorul tuturor."
36 A luat un copilaș și l-a așezat în mijlocul lor.
Luându-l în brațe, le-a spus:
37 "Oricine primește un astfel de copilaș în
numele meu, pe mine mă primește; și oricine
mă primește pe mine, nu pe mine mă primește,
ci pe cel care m-a trimis pe mine."
38 Ioan I-a zis: "Învățătorule, am văzut pe
cineva care nu ne urmează, care scoate demoni
în Numele Tău, și i-am interzis, pentru că nu ne
urmează."
39 Dar Isus a zis: "Nu-i interziceți, căci nu este
nimeni care să facă o lucrare mare în Numele
Meu și să poată repede să vorbească de rău
despre Mine.
40 Căci oricine nu este împotriva noastră este
de partea noastră.
41 Căci oricine vă va da să beți un pahar cu apă
în numele meu, pentru că sunteți ai lui Hristos,
cu siguranță vă spun că nu-și va pierde în niciun
fel răsplata.

42 Oricine va face să se poticnească pe unul din acești mici care cred în Mine, mai bine ar fi să fie
aruncat în mare, cu o piatră de moară atârnată
de gât.
43 Dacă mâna ta te face să te poticnești, taie-
ți-o! Este mai bine pentru tine să intri în viață
mutilat, decât să ai cele două mâini pentru a
merge în Gheena, în focul nestins,
44 “unde viermele lor nu moare și focul nu se
stinge”.
45 Dacă piciorul tău te face să te poticnești,
taie-l! Este mai bine pentru tine să intri în
viață șchiop, decât ca cele două picioare să fie
aruncate în Gheena, în focul care nu se va stinge
niciodată —
46 'unde viermele lor nu moare și focul nu se
stinge'.
47 Dacă ochiul tău te face să te poticnești,
aruncă-l afară. Este mai bine pentru tine să intri
în Împărăția lui Dumnezeu cu un singur ochi,
decât să ai doi ochi pentru a fi aruncat în Gheena
de foc,
48 'unde viermele lor nu moare și focul nu se
stinge'.
49 Căci toată lumea va fi sărată cu foc și orice
jertfă va fi condimentată cu sare.
50 Sarea este bună, dar, dacă sarea și-a pierdut
savoarea, cu ce o vei asezona? Aveți sare în voi
înșivă și fiți în pace unii cu alții.”

10

1 S-a ridicat de acolo și a ajuns în ținutul Iudeii
și dincolo de Iordan. Mulțimile s-au adunat din

nou la El. Așa cum făcea de obicei, îi învăța din
nou.
2 Fariseii, venind la El, L-au pus la încercare
și L-au întrebat: “Este îngăduit ca un bărbat să
divorțeze de nevasta sa?”
3 El a răspuns: “Ce ți-a poruncit Moise?”
4 Ei au zis: “Moise a îngăduit să se scrie un
certificat de divorț și să se divorțeze de ea.”
5 Dar Isus le-a zis: “Pentru împietrirea inimii
voastre, v-a scris porunca aceasta.
6 Dar, de la începutul creației, Dumnezeu i-a
făcut bărbat și femeie.
7 De aceea, omul va lăsa pe tatăl său și pe
mama sa și se va uni cu soția sa,
8 și cei doi se vor face un singur trup, astfel
încât nu mai sunt doi, ci un singur trup.
9 Așadar, ceea ce Dumnezeu a unit, nimeni să
nu despartă.”
10 În casă, ucenicii Lui L-au întrebat din nou
despre același lucru.
11 El le-a spus: “Oricine divorțează de soția
sa și se căsătorește cu alta comite adulter
împotriva ei.
12 Dacă o femeie însăși divorțează de soțul ei
și se căsătorește cu altul, comite adulter.”
13 Îi aduceau prunci, ca să se atingă de ei; dar
ucenicii mustrau pe cei ce-i aduceau.
14 Dar Isus, văzând aceasta, s-a indignat și le-a
zis: “Lăsați copilașii să vină la Mine! Nu le in-
terziceți, căci Împărăția lui Dumnezeu aparține
unora ca aceștia.

15 Adevărat vă spun că oricine nu va primi
Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, nu va
intra nicidecum în ea.”
16 El i-a luat în brațe și i-a binecuvântat,
punându-și mâinile peste ei.
17 Pe când ieșea El pe cale, a alergat unul la
El, a îngenuncheat înaintea Lui și L-a întrebat:
“Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața
veșnică?”
18 Isus i-a zis: “De ce Mă numești bun? Nimeni
nu este bun, în afară de unul singur: Dumnezeu.
19 Tu cunoști poruncile: Să nu ucizi, să nu
comiți adulter, să nu furi, să nu depui mărturie
mincinoasă, să nu înșeli, să cinstești pe tatăl tău
și pe mama ta.”
20 El I-a zis: “Învățătorule, toate acestea le știu
din tinerețe.”
21 Isus, uitându-se la el, l-a iubit și i-a zis: “Un
singur lucru îți lipsește. Du-te, vinde tot ce ai și
dă săracilor și vei avea o comoară în ceruri; și
vino, urmează-Mi, luându-ți crucea.”
22 Dar, când a auzit acest cuvânt, fața lui a
căzut și a plecat mâhnit, pentru că era un om
care avea multe averi.
23 Isus s-a uitat în jur și a zis ucenicilor Săi:
“Cât de greu intră în Împărăția lui Dumnezeu
cei ce au bogății!”
24 Ucenicii au rămas uimiți de cuvintele Lui.
Dar Isus le-a răspuns din nou: “Copii, cât de greu
intră în Împărăția lui Dumnezeu cei ce se încred
în bogății!

25 Este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin
urechea unui ac decât pentru un om bogat să
intre în Împărăția lui Dumnezeu.”

26 Ei au fost foarte mirați și I-au zis: “Cine
poate fi mântuit?”

27 Isus, uitându-se la ei, a zis: “La oameni este
cu neputință, dar nu și la Dumnezeu, căci la
Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință.”

28 Și Petru a început să-i spună: “Iată, noi am
lăsat totul și am venit după Tine.”

29 Isus a zis: “Adevărat vă spun că nu este
nimeni care să fi lăsat casă, frați, surori, tată,
mamă, nevastă, copii sau pământ, pentru Mine
și pentru Buna Vestire,
30 ci va primi de o sută de ori mai mult acum,
în veacul acesta: case, frați, surori, mame, copii,
pământ, cu prigoane, iar în veacul viitor, viața
veșnică.
31 Dar mulți dintre cei dintâi vor fi cei din
urmă, iar cei din urmă cei dintâi.”

32 Ei erau pe drum, urcându-se la Ierusalim;
și Isus mergea înaintea lor, și ei erau uimiți, iar
cei ce-i urmau se temeau. El i-a luat din nou pe
cei doisprezece și a început să le spună lucrurile
care aveau să i se întâmple.
33 “Iată, ne suim la Ierusalim. Fiul Omului va fi
dat pe mâna preoților de seamă și a cărturarilor.
Aceștia îl vor condamna la moarte și îl vor da pe
mâna neamurilor.
34 Îl vor batjocori, îl vor scuipa, îl vor biciui și
îl vor ucide. A treia zi va învia.”

35 Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, s-au apropiat de
El și I-au zis: “Învățătorule, vrem să faci pentru
noi tot ce-Ți vom cere.”
36 El le-a zis: “Ce vreți să fac pentru voi?”
37 Și I-au zis: “Dă-ne nouă să ședem, unul la
dreapta Ta și altul la stânga Ta, în slava Ta.”
38 Dar Isus le-a zis: “Nu știți ce cereți. Sunteți
în stare să beți paharul pe care îl beau Eu și să
fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu?”
39 Ei i-au zis: “Putem.”
Isus le-a zis: “Voi veți bea paharul pe care îl
beau Eu și veți fi botezați cu botezul cu care sunt
botezat Eu;
40 dar șederea la dreapta și la stânga Mea nu
este a Mea, ci a cui a fost pregătită.”
41 Cei zece, când au auzit, au început să se
mânie pe Iacov și pe Ioan.
42 Isus i-a chemat și le-a zis: “Știți că cei ce sunt
socotiți stăpâni peste neamuri stăpânesc peste
ele și că cei mari stăpânesc peste ele.
43 Dar la voi nu va fi așa, ci oricine vrea să
devină mare între voi va fi robul vostru.
44 Oricine dintre voi va vrea să devină cel
dintâi dintre voi va fi robul tuturor.
45 Căci și Fiul Omului a venit nu ca să fie
slujit, ci ca să slujească și să-și dea viața ca
răscumpărare pentru mulți.”
46 Au ajuns la Ierihon. Pe când ieșea din
Ierihon cu ucenicii Săi și cu o mare mulțime,
fiul lui Timeu, Bartimeu, un cerșetor orb, ședea
lângă drum.

47 Când a auzit că era Isus Nazarineanul, a început să strige și să spună: “Isuse, Fiul lui
David, ai milă de mine!”
48 Mulți îl mustrau, ca să tacă, dar el striga mult
mai tare: “Fiul lui David, ai milă de mine!”
49 Isus s-a oprit și a zis: “Cheamă-l.”

L-au chemat pe orb și i-au zis: “Înveselește-te!
Ridică-te! El te cheamă!”
50 El, aruncându-și haina, s-a ridicat și a venit
la Isus.
51 Isus l-a întrebat: “Ce vrei să fac pentru
tine?”
Orbul i-a zis: “Rabboni, ca să văd din nou”.
52 Isus i-a zis: “Du-te și mergi. Credința ta te-a
făcut sănătos”. Imediat și-a recăpătat vederea
și l-a urmat pe Isus pe drum.

11

1 Când s-au apropiat de Ierusalim, de Betfaghe
și Betania, pe Muntele Măslinilor, a trimis doi
dintre ucenicii Săi
2 și le-a zis: “Mergeți în satul care este în fața
voastră. Imediat ce veți intra în el, veți găsi legat
un măgăruș tânăr, pe care nu s-a așezat nimeni.
Dezlegați-l și aduceți-l.
3 Dacă vă întreabă cineva: “De ce faceți asta?”,
spuneți: “Domnul are nevoie de el”; și îndată îl
va trimite înapoi aici.”
4 S-au dus și au găsit un măgăruș legat la ușă,
afară, în plină stradă, și l-au dezlegat.
5 Unii dintre cei care stăteau acolo i-au
întrebat: “Ce faceți, dezlegând măgărușul?”
6 Ei le-au spus exact cum le spusese Isus și i-au
lăsat să plece.

7 Au adus la Isus un măgăruș, și-au aruncat
hainele pe el și Isus a șezut pe el.
8 Mulți își întindeau hainele pe drum, iar alții
tăiau ramuri din copaci și le împrăștiau pe drum.
9 Cei care mergeau în față și cei care veneau
după ei strigau: “Osana! Binecuvântat este cel
care vine în numele Domnului!
10 Binecuvântată este împărăția tatălui nostru
David, care vine în numele Domnului! Osana în
locurile prea înalte!”
11 Isus a intrat în Templul din Ierusalim. După
ce a privit totul în jur, fiind seară, a ieșit în
Betania cu cei doisprezece.
12 A doua zi, după ce au ieșit din Betania, i-a
fost foame.
13 Văzând de departe un smochin care avea
frunze, a venit să vadă dacă nu cumva ar putea
găsi ceva pe el. Când a ajuns la el, nu a găsit
decât frunze, căci nu era sezonul smochinelor.
14 Isus i-a spus: “Fie ca nimeni să nu mai
mănânce vreodată fructe de la tine!”, iar dis-
cipolii lui au auzit.
15 Au ajuns la Ierusalim, și Isus a intrat în Tem-
plu și a început să dea afară pe cei ce vindeau
și pe cei ce cumpărau în Templu, să răstoarne
mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor
ce vindeau porumbei.
16 El nu permitea nimănui să transporte un
recipient prin templu.
17 El îi învăța și le spunea: “Nu este oare scris:
“Casa mea va fi numită casă de rugăciune pentru
toate neamurile?”? Dar voi ați făcut din ea o
peșteră de tâlhari!”

18 Preoții cei mai de seamă și cărturarii au
auzit acest lucru și căutau cum să-L nimicească.
Căci se temeau de el, pentru că toată mulțimea
era uimită de învățătura lui.

19 Când s-a făcut seară, a ieșit din cetate.

20 Dimineața, când a trecut pe acolo, a văzut
smochinul uscat din rădăcini.
21 Petru, aducându-și aminte, i-a zis: “Rabi,
uite! Smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat”.

22 Isus le-a răspuns: “Aveți credință în Dum-
nezeu.
23 Căci, cu adevărat vă spun că oricine va
spune acestui munte: “Ia-l și aruncă-l în mare”
și nu se îndoiește în inima lui, ci crede că ceea
ce spune se întâmplă, va avea tot ce spune.
24 De aceea vă spun că orice lucru pe care îl
rugați și îl cereți, credeți că l-ați primit și îl veți
avea.
25 Ori de câte ori stați la rugăciune, iertați,
dacă aveți ceva împotriva cuiva, pentru ca și
Tatăl vostru, care este în ceruri, să vă ierte
greșelile voastre.
26 Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care
este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.”

27 Și, întorcându-se la Ierusalim, pe când
umbla El în Templu, au venit la El preoții cei mai
de seamă, cărturarii și bătrânii
28 și au început să-I spună: “Cu ce putere
faci Tu aceste lucruri? Sau cine ți-a dat această
autoritate ca să faci aceste lucruri?”
29 Isus le-a zis: “Vă voi pune o întrebare.
Răspundeți-mi și vă voi spune cu ce autoritate
fac aceste lucruri.

30 Botezul lui Ioan — a fost din cer sau de la
oameni? Răspundeți-mi!”
31 Ei se gândeau între ei, zicând: “Dacă vom
spune: “Din cer”, el va zice: “De ce nu l-ați
crezut?”
32 Dacă vom spune: “De la oameni””, se
temeau de popor, căci toți îl considerau pe Ioan
ca fiind cu adevărat un profet.
33 Ei i-au răspuns lui Isus: “Nu știm”.
Isus le-a zis: “Nici Eu nu vă voi spune cu ce
putere fac aceste lucruri.”

12

1 Și a început să le vorbească în parabole. “Un
om a plantat o vie, a pus un gard în jurul ei, a
săpat o groapă pentru presa de vin, a construit
un turn, a dat-o în arendă unui fermier și a plecat
în altă țară.
2 Când a venit vremea, a trimis un servitor la
fermier pentru a lua de la acesta partea lui din
roadele viei.
3 L-au prins, l-au bătut și l-au trimis departe cu
mâna goală.
4 El a trimis din nou un alt slujitor la ei; dar ei
au aruncat cu pietre în el, l-au rănit la cap și l-au
trimis departe cu un tratament rușinos.
5 A trimis iarăși un altul, și l-au omorât pe el
și pe mulți alții, bătându-i pe unii și omorându-i
pe alții.
6 De aceea, având încă unul, fiul său preaiubit,
l-a trimis ultimul la ei, zicând: “Îl vor respecta
pe fiul meu”.

7 Dar țăranii aceia au zis între ei: “Acesta
este moștenitorul. Haideți să-l omorâm și
moștenirea va fi a noastră'.
8 L-au luat, l-au ucis și l-au aruncat afară din
vie.
9 Ce va face, așadar, stăpânul viei? Va veni și
îi va nimici pe fermieri și va da via altora.
10 N-ați citit măcar Scriptura aceasta:

“Piatra pe care au respins-o zidarii
a fost numit șef de colț.

11 Aceasta a fost de la Domnul.
Este minunat în ochii noștri”?”?

12 Ei au încercat să-L prindă, dar se temeau
de mulțime, pentru că au înțeles că vorbea pilda
împotriva lor. L-au lăsat și au plecat.
13 Au trimis la el pe unii dintre farisei și dintre
erodieni, ca să-l prindă cu vorba.
14 După ce au venit, l-au întrebat:
“Învățătorule, știm că ești cinstit și că nu te
înfrânezi de la nimeni, căci nu ești părtinitor
față de nimeni, ci înveți cu adevărat calea lui
Dumnezeu. Este sau nu este drept să plătim
impozite Cezarului?
15 Să dăm, sau să nu dăm?”

Dar El, cunoscând ipocrizia lor, le-a zis: “De ce
Mă puneți la încercare? Aduceți-mi un denar, ca
să-l văd”.
16 Și au adus-o.

El le-a întrebat: “A cui este acest chip și
această inscripție?”

I-au spus: “A lui Cezar”.

17 Isus le-a răspuns: “Dați Cezarului ce este
al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui
Dumnezeu.”
Ei s-au minunat foarte mult de el.
18 Au venit la El niște saduchei, care ziceau că
nu există înviere. L-au întrebat, zicând:
19 “Învățătorule, Moise ne-a scris: “Dacă un
frate al unui om moare și lasă în urma lui o soție
și nu lasă copii, fratele său să ia pe soția lui și să
ridice urmași fratelui său”.
20 Erau șapte frați. Primul și-a luat o soție și,
murind, nu a lăsat urmași.
21 Al doilea a luat-o și a murit, fără să lase copii
în urma lui. Al treilea, la fel;
22 iar cei șapte au luat-o și nu au lăsat copii.
Ultima dintre toate, femeia a murit și ea.
23 La înviere, când vor învia, a cui soție va fi
ea dintre ei? Căci cei șapte au avut-o ca soție.”
24 Isus le-a răspuns: “Nu cumva vă înșelați,
pentru că nu cunoașteți Scripturile și puterea lui
Dumnezeu?
25 Căci, când vor învia din morți, nici nu se vor
căsători, nici nu vor fi dați în căsătorie, ci vor fi
ca îngerii din ceruri.
26 Dar despre morți, despre faptul că vor învia,
n-ați citit în cartea lui Moise, despre Tufișul,
cum i-a vorbit Dumnezeu, zicând: “Eu sunt
Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și
Dumnezeul lui Iacov”?
27 El nu este Dumnezeul morților, ci al celor
vii. Prin urmare, vă înșelați amarnic”.
28 Unul dintre cărturari, venind și auzindu-
i pe ei întrebând împreună, și știind că le

răspunsese bine, L-a întrebat: “Care poruncă
este cea mai mare dintre toate?”
29 Isus a răspuns: “Cel mai mare este: “As-
cultă, Israele, Domnul Dumnezeul nostru, Dom-
nul este unul.
30 Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din
toată inima ta, din tot sufletul tău, din tot cugetul
tău și din toată puterea ta. Aceasta este prima
poruncă.
31 Cea de-a doua este așa: “Ce este a doua
poruncă? “Să iubești pe aproapele tău ca pe tine
însuți”. Nu există altă poruncă mai mare decât
acestea”.”
32 Cărturarul i-a zis: “Cu adevărat,
învățătorule, bine ai spus că El este unul și
nu este altul decât El;
33 și a-L iubi pe El cu toată inima, cu toată
mintea, cu tot sufletul și cu toată puterea și a iubi
pe aproapele ca pe sine însuși este mai de preț
decât toate arderile de tot și decât toate jertfele.”
34 Isus, văzând că a răspuns cu înțelepciune,
i-a zis: “Nu ești departe de Împărăția lui Dum-
nezeu.”
Nimeni nu a mai îndrăznit să-i pună întrebări
după aceea.
35 Isus a răspuns, în timp ce învăța în templu:
“Cum se face că scribii spun că Hristosul este fiul
lui David?
36 Căci David însuși a spus în Duhul Sfânt,
“Domnul a spus Domnului meu,
“Stai la dreapta mea,
până ce voi face din vrăjmașii tăi scăunelul
picioarelor tale.”

37 De aceea însuși David îl numește Domn, și
cum ar putea fi fiul său?”
Oamenii de rând l-au ascultat cu bucurie.
38 În învățătura sa, el le spunea: “Feriți-vă
de cărturari, cărora le place să umble în haine
lungi, să primească salutări în piețe,
39 să obțină cele mai bune locuri în sinagogi și
cele mai bune locuri la sărbători,
40 cei care devorează casele văduvelor și care,
pentru a se preface, fac rugăciuni lungi. Aceștia
vor primi o condamnare mai mare”.
41 Isus a șezut în fața vistieriei și a văzut cum
mulțimea arunca bani în vistierie. Mulți dintre
cei bogați au aruncat mult.
42 O văduvă săracă a venit și a aruncat două
monede mici de aramă, care sunt cât o monedă
de un pătrar.
43 El și-a chemat discipolii și le-a spus:
“Adevărat vă spun că această văduvă săracă a
dat mai mult decât toți cei care dau în vistierie,
44 căcitoți au dat din belșugul lor, dar ea, din
sărăcia ei, a dat tot ce avea ca să trăiască.”

13

1 Când a ieșit din templu, unul din ucenicii Săi
I-a zis: “Învățătorule, vezi ce fel de pietre și ce
fel de clădiri!”
2 Isus i-a zis: “Vezi tu aceste clădiri mari? Nu
va rămâne aici piatră pe piatră care să nu fie
dărâmată.”
3 Pe când ședea El pe Muntele Măslinilor,
vizavi de Templu, Petru, Iacov, Ioan și Andrei L-
au întrebat în particular:

4 “Spune-ne, când se vor întâmpla aceste
lucruri? Care este semnul că toate aceste lucruri
sunt pe cale să se împlinească?”

5 Isus, răspunzând, a început să le spună:
“Luați seama ca nimeni să nu vă ducă în
rătăcire.
6 Căci mulți vor veni în numele meu, spunând:
“Eu sunt!” și vor duce pe mulți în rătăcire.

7 “Când auziți de războaie și de zvonuri de
războaie, nu vă tulburați. Căci acestea trebuie
să se întâmple, dar sfârșitul nu este încă.
8 Căci se va ridica națiune împotriva națiunii
și regat împotriva regatului. Vor fi cutremure în
diferite locuri. Vor fi foamete și necazuri. Aceste
lucruri sunt începutul durerilor de naștere.

9 Dar păziți-vă, căci vă vor da la consilii. Veți fi
bătuți în sinagogi. Veți sta în fața conducătorilor
și a împăraților din cauza Mea, ca mărturie
pentru ei.
10 Vestea cea bună trebuie mai întâi să fie
propovăduită la toate națiunile.
11 Când vă vor duce și vă vor preda, nu vă
îngrijorați dinainte și nu premeditați ce veți
spune, ci spuneți tot ce vi se va da în acel ceas.
Căci nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul
Sfânt.

12 “Fratele va da la moarte pe fratele său și tatăl
pe copilul său. Copiii se vor ridica împotriva
părinților și îi vor face să moară.
13 Veți fi urâți de toți oamenii din pricina
numelui Meu, dar cel care va răbda până la
sfârșit va fi mântuit.

14 “Dar când veți vedea urâciunea pustiirii,
despre care vorbește proorocul Daniel, stând
acolo unde nu trebuie” (să înțeleagă cititorul),
“atunci cei din Iudeea să fugă în munți,
15 iar cel ce este pe acoperișul casei să nu se
coboare și să nu intre să ia nimic din casa lui.
16 Cel care este pe câmp să nu se întoarcă să
își ia mantaua.
17 Dar vai de cele însărcinate și de cele care
alăptează copii în acele zile!
18 Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie în timpul
iernii.
19 Căci în zilele acelea va fi o asuprire, cum nu
a mai fost așa ceva de la începutul creației pe
care a creat-o Dumnezeu până acum și nici nu
va mai fi vreodată.
20 Dacă Domnul nu ar fi scurtat zilele, nicio
făptură nu ar fi fost salvată; dar, de dragul celor
aleși, pe care i-a ales, a scurtat zilele.
21 Așadar, dacă vă spune cineva: “Uite, aici
este Hristosul!” sau “Uite, acolo!”, nu-l credeți.
22 Căci se vor ridica falși hristoși și falși profeți
și vor face semne și minuni, ca să ducă în
rătăcire, dacă este posibil, chiar și pe cei aleși.
23 Dar voi vegheați.

“Iată, v-am spus toate lucrurile mai dinainte.
24 Dar în zilele acelea, după acea asuprire,
soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da
lumina,
25 stelele vor cădea din cer și puterile care sunt
în ceruri vor fi zguduite.
26 Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe
nori, cu mare putere și glorie.

27 Atunci va trimite pe îngerii Săi și va aduna
pe cei aleși ai Săi din cele patru vânturi, de la
marginile pământului până la marginile cerului.
28 "Și acum, de la smochin, învățați pilda
aceasta. Când acum ramura s-a înmuiat și își
produce frunzele, știți că vara este aproape;
29 tot așa și voi, când vedeți că se întâmplă
aceste lucruri, știți că este aproape, la uși.
30 Adevărat vă spun că generația aceasta nu
va trece până nu se vor întâmpla toate aceste
lucruri.
31 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele
Mele nu vor trece.
32 Dar despre ziua aceea și despre ceasul acela
nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul,
ci numai Tatăl.
33 Vegheați, fiți vigilenți și rugați-vă, căci nu
știți când va fi ceasul.
34 Este ca și cum un om care pleacă în altă țară,
care a plecat din casa sa și a dat putere slugilor
sale, a dat fiecăruia lucrul său și a poruncit
portarului să vegheze.
35 Vegheați, deci, căci nu știți când va veni
stăpânul casei — fie seara, fie la miezul nopții,
fie când cântă cocoșul, fie dimineața;
36 ca nu cumva, venind deodată, să vă
găsească dormind.
37 Ceeace vă spun, spun tuturor: Vegheați!"

14

1 Cu două zile înainte de Paști și de
sărbătoarea azimilor, preoții cei mai de seamă

și cărturarii căutau cum să-L prindă cu
înșelăciune și să-L omoare.
2 Căci ziceau: “Nu în timpul sărbătorii, pentru
că s-ar putea să se facă o răscoală în popor”.

3 Pe când era în Betania, în casa lui Simon
leprosul, pe când ședea la masă, a venit o femeie
cu un vas de alabastru cu mir de nard curat,
foarte scump. Ea a spart vasul și l-a turnat pe
capul lui.
4 Dar unii dintre ei erau indignați între ei și
ziceau: “De ce s-a risipit mirul acesta?
5 Pentru că ar fi putut fi vândut cu mai mult
de trei sute de denari și dat săracilor.” Așa că
au cârtit împotriva ei.

6 Dar Isus a zis: “Las-o în pace. De ce o
tulburați? Ea a făcut o lucrare bună pentru
Mine.
7 Pentru că voi aveți mereu săraci cu voi și,
oricând vreți, le puteți face bine, dar pe mine nu
mă veți avea mereu.
8 Ea a făcut tot ce a putut. Mi-a uns trupul mai
dinainte pentru înmormântare.
9 Cu siguranță vă spun că, oriunde se va
propovădui această Bună Vestire în toată lumea,
se va vorbi și despre ceea ce a făcut această
femeie, ca o amintire a ei.”

10 Iuda Iscarioteanul, care era unul din cei
doisprezece, s-a dus la preoții cei mai de seamă,
ca să li-l predea.
11 Aceștia, când au auzit, s-au bucurat și au
făgăduit să-i dea bani. El a căutat cum ar putea
să-l livreze în mod convenabil.

12 În prima zi a azimilor, când se jertfeau Paștile, ucenicii Lui L-au întrebat: “Unde vrei
să mergem să pregătim ca să mâncați Paștile?”
13 Și a trimis doi dintre ucenicii Săi și le-a zis:
“Mergeți în cetate și vă va întâmpina un om care
duce un ulcior cu apă. Urmați-l
14 și, oriunde va intra, spuneți-i stăpânului
casei: “Învățătorul spune: “Unde este camera
de oaspeți, unde pot mânca Paștele cu discipolii
mei?””.
15 El însuși vă va arăta o cameră mare de sus,
mobilată și pregătită. Pregătește-ne acolo”.
16 Ucenicii Lui au ieșit, au intrat în cetate și
au găsit lucrurile așa cum le spusese El și au
pregătit Paștele.
17 Când s-a făcut seară, a venit cu cei dois-
prezece.
18 Pe când ședeau și mâncau, Isus a zis: “Vă
spun cu siguranță că unul dintre voi Mă va trăda
— cel care mănâncă cu Mine.”
19 Și au început să se întristeze și să-L întrebe
unul câte unul: “Nu cumva sunt eu?” Și un altul
a zis: “Cu siguranță nu eu?”
20 El le-a răspuns: “Este unul din cei dois-
prezece, cel care se scufundă cu Mine în
mâncare.
21 Căci Fiul Omului merge așa cum este scris
despre El, dar vai de omul acela prin care este
trădat Fiul Omului! Mai bine pentru acel om ar
fi fost mai bine să nu se fi născut.”
22 Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine și,
după ce a binecuvântat-o, a frânt-o, le-a dat-o

și le-a zis: "Luați, mâncați. Acesta este trupul Meu".
23 A luat paharul și, după ce a mulțumit, le-a
dat. Toți au băut din el.
24 Și le-a zis: "Acesta este sângele Meu, al
noului legământ, care se varsă pentru mulți.
25 Adevărat vă spun că nu voi mai bea din
rodul viței de vie până în ziua când îl voi bea
din nou în Împărăția lui Dumnezeu."
26 După ce au cântat un imn, au ieșit pe
Muntele Măslinilor.
27 Isus le-a zis: "În noaptea aceasta, toți vă veți
poticni din pricina Mea, căci este scris: "Voi lovi
pe păstor și oile vor fi risipite".
28 Totuși, după ce voi fi înviat, voi merge
înaintea voastră în Galileea."
29 Dar Petru i-a zis: "Chiar dacă toți se vor
supăra, eu nu mă voi supăra."
30 Isus i-a zis: "Adevărat îți spun că astăzi,
chiar în noaptea aceasta, înainte de a cânta
cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de
trei ori."
31 Dar el a vorbit cu atât mai mult: "Chiar dacă
va trebui să mor cu voi, nu mă voi lepăda de voi."
Și toți au spus același lucru.
32 Și au ajuns la un loc numit Ghetsimani. El a
zis ucenicilor Săi: "Ședeți aici, în timp ce Mă voi
ruga."
33 A luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan și a
început să fie foarte tulburat și necăjit.
34 El le-a zis: "Sufletul Meu este foarte
întristat, până la moarte. Rămâneți aici și
vegheați".

35 A înaintat puțin, a căzut la pământ și s-a
rugat ca, dacă se putea, să treacă de la el ceasul
acela.
36 Și a zis: “Abba, Tată, toate lucrurile sunt cu
putință pentru Tine. Te rog, îndepărtează de la
mine paharul acesta. Oricum, nu ceea ce doresc
eu, ci ceea ce dorești Tu”.

37 El a venit, i-a găsit dormind și a zis lui Petru:
“Simon, dormi? N-ați putut să vegheați un ceas?
38 Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în
ispită. Într-adevăr, duhul este binevoitor, dar
carnea este slabă.”

39 Și s-a dus iarăși și s-a rugat, zicând aceleași
cuvinte.
40 S-a întors iarăși și i-a găsit dormind, căci
aveau ochii foarte îngreunați; și nu știau ce să-i
răspundă.
41 A venit a treia oară și le-a zis: “Dormiți acum
și odihniți-vă. Este de ajuns. A sosit ceasul. Iată,
Fiul Omului este dat în mâinile păcătoșilor.
42 Ridicați-vă! Haideți să mergem. Iată, cel
care mă trădează este aproape”.

43 Și îndată, pe când vorbea El încă, a venit
Iuda, unul din cei doisprezece, și cu el o mulțime
de oameni cu săbii și cu ciomege, de la preoții cei
mai de seamă, de la cărturari și de la bătrâni.
44 Cel care l-a trădat le dăduse un semn,
zicând: “Pe cine voi săruta eu, acela este.
Prindeți-l și duceți-l în siguranță”.
45 După ce a venit, îndată s-a apropiat de el și
i-a zis: “Rabi! Rabi!” și l-a sărutat.
46 Ei au pus mâinile pe el și l-au prins.

47 Dar unul dintre cei care stăteau acolo a scos
sabia și a lovit pe slujitorul marelui preot și i-a
tăiat urechea.
48 Isus le-a răspuns: “Ați ieșit voi, ca un tâlhar,
cu săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți?
49 Eu eram zilnic cu voi în templu, învățând, și
nu m-ați arestat. Dar aceasta s-a întâmplat ca să
se împlinească Scripturile”.
50 Toți l-au lăsat și au fugit.
51 Și un tânăr l-a urmat, cu o pânză de in
înfășurată peste trupul lui gol. Tinerii l-au
apucat,
52 dar el a lăsat pânza de in și a fugit de ei gol.
53 L-au dus pe Isus la marele preot. Toți preoții
cei mai de seamă, bătrânii și cărturarii au venit
împreună cu el.
54 Petru Îl urmase de departe, până ce a intrat
în curtea marelui preot. El stătea cu ofițerii și se
încălzea la lumina focului.
55 Preoții cei mai de seamă și tot consiliul
căutau martori împotriva lui Isus, ca să-L con-
damne la moarte, și n-au găsit niciunul.
56 Căci mulți dădeau mărturie falsă împotriva
lui și mărturiile lor nu se potriveau între ele.
57 Unii s-au ridicat în picioare și au depus
mărturie mincinoasă împotriva lui, zicând:
58 “L-am auzit spunând: “Voi nimici templul
acesta făcut de mână și în trei zile voi zidi un
altul făcut fără mâini”.”
59 Chiar și așa, mărturia lor nu era de acord.
60 Marele preot s-a ridicat în picioare la mijloc
și a întrebat pe Isus: “Nu ai răspuns? Ce este
ceea ce mărturisesc aceștia împotriva ta?”.

61 Dar el a tăcut și nu a răspuns nimic.
Din nou, marele preot l-a întrebat: "Tu ești
Hristosul, Fiul Celui Binecuvântat?".
62 Isus a spus: "Eu sunt. Îl veți vedea pe Fiul
Omului șezând la dreapta Puterii și venind cu
norii cerului."
63 Marele preot și-a rupt hainele și a zis: "Ce
nevoie mai avem de martori?
64 Ați auzit blasfemia! Ce părere aveți?" Cu
toții l-au condamnat ca fiind vrednic de moarte.
65 Unii au început să-l scuipe, să-i acopere fața,
să-l bată cu pumnii și să-i spună: "Profetizează!"
Ofițerii l-au lovit cu palmele.
66 Pe când Petru era în curtea de jos, a venit
una din slujnicele marelui preot,
67 și, văzând pe Petru că se încălzea, s-a uitat la
el și i-a zis: "Și tu ai fost cu Nazarineanul Iisus!".
68 Dar el a negat, zicând: "Nu știu și nu înțeleg
ce spui." A ieșit pe verandă, iar cocoșul a cântat.
69 Și servitoarea, văzându-l, a început iarăși să
spună celor ce stăteau de față: "Acesta este unul
dintre ei".
70 Dar el a negat din nou. După puțină vreme,
cei care stăteau de față i-au spus din nou lui
Petru: "Cu adevărat, tu ești unul dintre ei, căci
ești galileean și vorbirea ta o arată."
71 Dar el a început să blesteme și să jure: "Nu-l
cunosc pe omul acesta despre care vorbiți!"
72 Cocoșul a cântat a doua oară. Petru și-
a amintit cuvintele pe care i le spusese Isus:
"Înainte ca cocoșul să cânte de două ori, te vei
lepăda de Mine de trei ori". Când s-a gândit la
asta, a plâns.

15

1 Îndată de dimineață, preoții cei mai de
seamă, împreună cu bătrânii, cărturarii și tot
consiliul, s-au sfătuit, au legat pe Isus, L-au dus
și L-au predat lui Pilat.
2 Pilat l-a întrebat: “Ești Tu regele iudeilor?”.
El a răspuns: “Așa spui tu”.
3 Preoții cei mai de seamă L-au acuzat de multe
lucruri.
4 Pilat l-a întrebat din nou: “Nu ai răspuns?
Vezi câte lucruri depun împotriva ta!”
5 Dar Isus n-a mai răspuns nimic, așa că Pilat
s-a mirat.
6 Și la sărbătoare le dădea drumul la un
prizonier, pe oricine îi cereau.
7 Era unul numit Baraba, legat împreună
cu tovarășii săi de insurecție, oameni care, în
timpul insurecției, săvârșiseră o crimă.
8 Mulțimea, strigând cu voce tare, a început
să-i ceară să facă pentru el ceea ce făcea
întotdeauna pentru ei.
9 Pilat le-a răspuns: “Vreți să vi-l eliberez pe
Regele iudeilor?”
10 Pentru că a înțeles că preoții de seamă l-au
predat din invidie.
11 Dar preoții cei mai de seamă au stârnit
mulțimea, ca el să le elibereze în schimb pe
Baraba.
12 Pilat i-a întrebat din nou: “Ce să fac atunci
cu cel pe care voi îl numiți Regele iudeilor?”
13 Și au strigat din nou: “Răstignește-L!”
14 Pilat le-a zis: “Ce rău a făcut?”
Dar ei au strigat foarte tare: “Răstignește-L!”

15 Pilat, vrând să mulțumească norodul, i-a dat
drumul lui Baraba, iar pe Isus, după ce l-a biciuit,
l-a dat spre răstignire.

16 Soldații l-au dus în curtea care este pretoriul
și au chemat toată cohorta.
17 L-au îmbrăcat cu purpură; și i-au împletit o
coroană de spini, pe care i-au pus-o.
18 Au început să-l salute: "Slavă, rege al
iudeilor!".
19 I-au lovit capul cu o trestie, l-au scuipat și,
plecându-și genunchii, i-au adus omagiu.
20 După ce și-au bătut joc de el, i-au luat mantia
de purpură și i-au pus hainele lui. L-au dus afară
ca să-l răstignească.

21 Și au silit pe unul care trecea pe acolo,
venind de la țară, Simon din Cirene, tatăl lui
Alexandru și al lui Rufus, să meargă cu ei, ca
să-și poarte crucea.
22 L-au dus la locul numit Golgota, care
înseamnă, fiind interpretat, "Locul unui craniu".
23 I-au oferit să bea vin amestecat cu smirnă,
dar el nu l-a luat.

24 L-au răstignit, I-au împărțit hainele Lui și
au tras la sorți ce să ia fiecare.
25 Era ceasul al treilea când L-au răstignit.
26 Și peste el era scrisă supranumele acuzării:
"REGELE IUDEILOR".
27 Împreună cu El au răstignit doi tâlhari, unul
la dreapta și altul la stânga.
28 S-a împlinit Scriptura care zice: "A fost
socotit împreună cu călcătorii de lege".

29 Cei ce treceau pe acolo Îl huleau, clătinându-
și capetele și zicând: “Tu, care ai distrus templul
și l-ai zidit în trei zile,
30 mântuiește-te și coboară-te de pe cruce!”
31 La fel și preoții cei mai de seamă, care
își băteau joc între ei împreună cu cărturarii,
ziceau: “A mântuit pe alții. El nu se poate salva
pe sine însuși.
32 Hristosul, Împăratul lui Israel, să se coboare
acum de pe cruce, ca să-l vedem și să-l credem.”
Cei care au fost răstigniți împreună cu el l-au
insultat și ei.
33 Când a venit ceasul al șaselea, a fost
întuneric peste toată țara până la ceasul al
nouălea.
34 La ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas
tare, zicând: “Eloi, Eloi, lama sabachthani?”,
ceea ce înseamnă, fiind interpretat: “Dum-
nezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai
părăsit?”
35 Unii din cei ce stăteau acolo, auzind, au zis:
“Iată, cheamă pe Ilie.”
36 Unul a alergat și, umplând un burete plin de
oțet, l-a pus pe o trestie și i-a dat să bea, zicând:
“Lasă-l în pace. Să vedem dacă vine Ilie să îl dea
jos”.
37 Isus a strigat cu glas tare și și-a dat duhul.
38 Voalul templului s-a rupt în două, de sus
până jos.
39 Când centurionul, care stătea vizavi de el, a
văzut că a strigat așa și că și-a dat ultima suflare,
a zis: “Cu adevărat, omul acesta era Fiul lui
Dumnezeu!”

40 Erau și femei care priveau de departe,
printre care Maria Magdalena, Maria, mama lui
Iacov cel mic și a lui Iose și Salomeea,
41 care, când era în Galileea, L-au urmat și Îi
slujeau, și multe alte femei care s-au suit cu El la
Ierusalim.
42 Și când s-a făcut seară, fiindcă era ziua
pregătirii, adică ziua dinaintea Sabatului,
43 a venit Iosif din Arimateea, un sfetnic de
seamă, care și el însuși aștepta Împărăția lui
Dumnezeu. A intrat cu îndrăzneală la Pilat și
a cerut trupul lui Isus.
44 Pilat a fost surprins să audă că era deja mort;
și chemând centurionul, l-a întrebat dacă era
mort de mult timp.
45 Când a aflat de la centurion, i-a dat trupul
lui Iosif.
46 Acesta a cumpărat o pânză de in și,
coborându-l, l-a înfășurat în pânză de in și l-
a pus într-un mormânt care fusese tăiat într-o
stâncă. A rostogolit o piatră la ușa mormântului.
47 Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose,
au văzut unde fusese pus.

16

1 După ce a trecut Sabatul, Maria Magdalena,
Maria, mama lui Iacov, și Salomeea au cumpărat
miresme, ca să vină să-L ungă.
2 Foarte devreme, în prima zi a săptămânii, au
venit la mormânt, pe când răsărise soarele.
3 Și ziceau între ele: “Cine va rostogoli pentru
noi piatra de la ușa mormântului?”

4 căci era foarte mare. Uitându-se în sus, au
văzut că piatra era rostogolită.
5 Intrând în mormânt, au văzut un tânăr care
ședea în partea dreaptă, îmbrăcat într-o haină
albă, și au rămas înmărmuriți.
6 El le-a zis: “Nu vă mirați. Voi îl căutați pe
Isus, Nazarineanul, care a fost răstignit. El a
înviat! El nu este aici. Vedeți locul unde l-au
pus!
7 Dar mergeți și spuneți-le discipolilor săi și lui
Petru: “El merge înaintea voastră în Galileea.
Acolo îl veți vedea, așa cum v-a spus””.”
8 Ei au ieșit și au fugit de la mormânt, pentru
că tremurau și erau înmărmuriți. Nu au spus
nimic nimănui, căci le era frică.
9 În prima zi a săptămânii, când S-a sculat
dis-de-dimineață, S-a arătat mai întâi Mariei
Magdalena, din care scosese șapte demoni.
10 Ea s-a dus și a anunțat pe cei care fuseseră
cu El, în timp ce se jeleau și plângeau.
11 Când au auzit că era viu și că fusese văzut
de ea, nu au crezut.
12 După aceea, El s-a arătat sub o altă formă,
la doi dintre ei, pe când mergeau pe jos, în drum
spre țară.
13 Ei s-au dus și au povestit celorlalți. Nici ei
nu i-au crezut.
14 După aceea s-a arătat celor unsprezece, pe
când ședeau la masă, și i-a mustrat pentru
necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu
crezuseră pe cei ce-l văzuseră după ce înviase.
15 El le-a spus: “Mergeți în toată lumea și
propovăduiți Vestea cea Bună la toată creația.

16 Cine va crede și va fi botezat va fi mântuit,
dar cine nu va crede va fi condamnat.
17 Aceste semne îi vor însoți pe cei care vor
crede: în numele meu vor alunga demoni, vor
vorbi limbi noi,
18 vor lua în brațe șerpi și, dacă vor bea
ceva mortal, nu le va face niciun rău, își vor
pune mâinile peste bolnavi și aceștia se vor
însănătoși.”
19 Domnul, *după ce le-a vorbit, S-a înălțat la
cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.
20 Ei au ieșit și propovăduiau pretutindeni,
Domnul lucrând cu ei și confirmând cuvântul
prin semnele care urmau. Amin.

---

* **16:19** NU adaugă “Isus”

Liber Sfanta Biblie
The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Free Holy Bible translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare. Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronlsb@eBible.org.

2024-07-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 1 Oct 2024
34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a